

உ

கணபதி துணை

கௌரிமாயூரமென்று வழங்கும்

திருமயிவஸத்திரிபந்தாதி.

சை கௌரிமாயூரம்

இ ரா ம ய ி ர்

அ ரு வி ச் செ ய் த து.

இ து

சோழமாளிகை ம-ரா-ா-ஸ்ரீ

இரத்தினம்பிள் விராயவர்கள்

வீருப்பத்தின்படி.

சும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உந் த ம தா ன பு ர ம்

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து

சும்பகோணம்:

“ லார்ட் ரிப்பன் அக்கூக்கடத்தில் ”

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சருவசித்துவம் பங்குனிமீள்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கயிலையொன் றீச னாருள்பெற வேண்டிக் கலித்துறையான்
மயிலையந் தாதி யொருதூறு செய்யுள் வருத்தணிந்தான
சயிலவன் றோள னிலக்கண மாகத் தமிழ்க்குறுமைந்
தியலையுந் தேரு மறையோன் மயிலை யிராமையனே.

V. B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL - PANDIT.

கலைபதிதுணை.

நீ ந ள் சி ற் ற ம் ப ல ம் .

கௌரிமாயூரமென்று வழங்கும்
திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.

காப்பு.

உருகும் பசும்பொறு சடையார் மயிலை யுழை வள்ளன்மேல்
பெருகும் பயன்பெறு மந்தாதி பாடப் பிதாமகன்பால்
வருகும்ப மாமுனி பூசைகொண் டிவள மகிழொருகோட
டிருகும்ப மும்மத நால்வாய்க் சளபத்தை பேத்துதுமே.

—:0:—

தூ ல்.

பூமனை பானையு மாயோனை யுந்தந்த பூங்கடுகைகூ
தாமனை யானை வனையுந் துவசனைச் சங்கரிசேர்
வாமனை பானை பதளுடை யானை மயிலையிற் செந்
தேமனை பானை மனைமெ நினைனை திருநாற்சே. (க)

கேதத்து வந்தனை மாறப் பவத்திற் சிடந்துழி
நீதத்து வந்தனை யுராய்தே மயிலை நிமலர்மலர்ப
பாதத்து வந்தனை செய்தனை யேற்பல வாந்நனை
பேத்து வந்தனை பாற்பிற வாகை மெ றுதிடுநெஞ்சே. (உ)

கெஞ்சத் திருக்கை யயத்தென் னினேவுக்கு நில்சரணக
 சஞ்சத் திருக்கை யளித்தானு வாய்வெங் கடுவைவிண்ணேர்
 கெஞ்சத் திருக்கையி லேற்றயின் றேய்தண் கிடங்கிலன்ன
 மஞ்சத் திருக்கை குதிபாய் மயிலையி லற்புதனே. (க)

அற்பக லாமதி காந்திச் சிகரமு மற்புதமாஞ்
 சிற்பக லாமதி லுஞ்சேர் மயிலைச் சிவன்பொருப்பிற்
 சொற்பக லாமதி வாணுத லாயுண்மை சொல்லுதிநின்
 கற்பக லாமதி மாலுற்ற போலுமிக் காவலற்கு. (ச)

காவியம் பொன்று மடனேவு முன்னங் கரியகுயிற்
 கூவியம் பொன்று தலைநல்கு மாலென்று கோதையுமோ
 ராலியம் பொன்றுகண் ணீர்மல்கு மானிரா யாவணத்தின
 மேவியம் பொன்றுவைத் தேகு மயிலையில வித்தகனே. (சு)

வித்தரு மத்தியல் பற்றித ழாரா விரும்புமைந்து
 சத்துரு மத்தியஞ் சாருமென் னெஞ்சன் சரண்பற்றுமோ
 முத்தரு மத்திய வண்ணப் பொறிக்கொண் முகத்துமுகி
 லொத்துரு மத்தியன் றீர்ந்தாய் மயிலையி லுத்தமனே. (சு)

உத்தர கங்கையி னேங்கிய பொன்னி புறுமயிலை
 யத்தர கங்கையில் வெண்டலை யேந்திய வையர்முக்க
 ணித்தர கங்கை தவமறு பத்திநி றைந்திடுசை
 வத்தர கங்கையி லைக்கிரி தான்மறை மத்தகமே. (சு)

மேதகி மாலைய கங்கைபங் கார்வரை விற்பிடித்து
 மூதகி மாலைய நாணம் பெணக்கொண்டு முப்புரங்காய்
 தாதகி மாலையர் தெனமயி லைப்பதிச் சங்கரர்க்கிப
 பாதகி மலை யனமேசென் றேத்திர டலனுணக்கே. (அ)

யலசரங் கந்த மலர்கொண் டரிபணி பாதர்திலிலை
யலசரங் கந்தண் மயிலையி லொன்றுகொண் டாடுமையர்
சலதரங் கந்தவ முஞ்சடை யார்வரைக் தையலுக்குச்
சொலதரங் கந்தர மாகுஞ் சுகங்கிஞ் சுகங்முடே. (௧௮)

சுகத்தினந் தத்துவண் காவார் மயிலையிற் றாபன்மத
முகத்தினந் தத்துவக் கன்றுரித் தோனுமை காணவிந்தச்
சுகத்தினந் தத்துவந் தாடுமபி ரான்றனைத் துள்ளிச்செய்த
மகத்தினந் தத்துவ ருந்தின மாக்கினன் மாமனுக்கே. (௧௯)

மாயூர நாத மயிலையி லீச வரியரவச்
கேயூர நாதசொ ளுபாவென் னெஞ்சமுன் கிஞ்சுகத்தான்
மீயூர நாதசன் மாவணங் கற்புத வெவ்வினையா
னேயூர நாதனை நீயருட் கண்கொண்டு நோக்குகவே. (௨௦)

வேதாக மத்தந் தமேவுமத் தாபலி வேண்டியன்று
வேதாக மத்தந் தனிற்சேர் மயிலை விமலொம்பொற்
போதாக மத்தந் தரித்தோய் கருணை புரியுயிர் போம்
போதாக மத்தந் தமர்மீதி லாசையைப் போக்குவித்தே. (௨௧)

போக்கவ ராதியை காமா தியைநின் புகழ்ப்பெயரை
நாக்கவ ராதியல் பாநன் னெறியி னடக்கவரா
துக்கவ ராதிய ஞர்காய் மயிலையி லுத்தமனே
நீக்கவ ராதி யெனினுஞ் சரண்புகென் னீள்வினையே. (௨௨)

நீளா வணங்க னெருங்கு மயிலை நிமலவுனக்
காளா வணங்கல னுயினுந் தொல்லை யடியென்றே
மீளா வணங்கணல் வெவ்வினை தீர்த்தினி மேற்பிறந்து
மாளா வணங்கரு ணைப்பார்வை யென்மிசை வைத்தருளே.

வைத்தச னங்கள் பெறும்பணி பூணு மயிலைப்பிரான்
புத்தச னங்கரு தும்பான் வெற்றிற் பவளச் செவ்வாய்ப்
புத்தச னங்கவர் தற்குநல் வேளையிப் போதென்கொலோ
சித்தச னங்களை யன்னீ ருமது திருவுள்ளமே. (கடு)

திருமயி லைப்பதி பைப்பிறை மோலி திகழ்வள்ளும்
பொருமயி லைப்பதி கண்ணஞ்சன் மாதும் பொருந்திவைகும்
பெருமயி லைப்பதி தன்சே ரினுமுத்திப் பேறவணுக்
கருமயி லைப்பதி னென்பதி புக்குமங் காவதென்னே. (கசு)

ஆவினி லாவந்தி வந்தா லெனக்கணங் கேயதன்பின்
பாவினி லாவந்தி வ் ஷரிலென் செய்யும் பயிராமென்று
காவினி லாவந் தியங்கி யுறங்குங் கலின்மயிலைத்
கோவினி லாவந்தினம்பெறு நீத்தெறி கொன்றையுமே (கஎ)
கொன்றத்தி யங்கதன் றேல்போர்த்த மெய்யெனங் கோன்மயி
ருன்றத்தி யங்கவ் வணங்கையன் பன்கொடுங் காளின்மென்
கன்றத்தி யங்கம னங்கொடு செல்கின்ற காரணத்தா [ரூள்
லின்றத்தி யங்கலி போலெம ராலித்தி ரங்குவரே. (க-டி)

இரவல ராவண சந்தையிந் நேரக் திதழ்திறத்து
உரவல ராதவ ராகுவ ரோபொற் சரோருகத்தின்
விரவல ரார்குமன் மின்னையெவ் வாறிங்கு மேவினீநீ
நூரவல ராவணி தோளார் மயிலை யுயர்வரைக்கே. (கக)

உயராயி ராவண வாகனத் தோன்முத லும்பருற்ற
துயராயி ராவண நீக்கவி ராமனைத் தோற்றியிலங்
கயராயி ராவண னோடு வதைப்பித்த கார்த்தளத்தெண்
புயராயி ராவண நீன்கா மயிலையிற் போற்றுநெஞ்சே. (உ௦)

சேவாக னத்தன் மயிலையி லீசன் சிவையொருபான்
மேவாக னத்த னருளுஞ் செயுநல் வினையும்ன்றிச்
சாவாக னத்தம் வரினெஞ்சு மேநந் தமைப்பரிந்து
காவாக னத்த பொருளுந் கினையுந் கலன்களுமே. (௨௧)

கலசந் கரிக்கும்ப மென்னுந் தனக்கங்கை காந்தர்வரைக்
குலசந் கரிக்கும் கொழுநர்கற் பார்தந் குறுகிலண்டம்
பலசந் கரிக்கும் பரனூர் பிரமன் பணிமயிலைத்
தலசந் கரிக்கு மதனைவென் றோர்பர தத்துவமே. (௨௨)

துவள வளைக்கும் வரைவில்லர் பொன்னித் துறையிலெங்குந்
தவள வளைக்குல முத்தீன் மயிலைத் தடவவையாய்ப்
பவள வளைக்குழைக் காதோ டிகல்விழிப் பாங்கியெனு
மிவள வளைக்குறி மேவற்கு வாயி வினிரமக்கே. (௨௩)

இனியன கைக்கு மிளநில வங்கி யெனச்சுமிமென்
சனியன கைக்கும் வளைகணில் லாவெனுந் தையலைத்தாய்
முனியன கைக்குமீவ் ஶுந்தணிப் பாயிவண் மோகத்தைநீ
தனிப்பன கைக்கும னுளா மயிலையிற் சங்கரனே. (௨௪)

சங்கத்தி னந்தவழ் செய்கும் மயிலைத் தலத்துறைவோர்
பொங்கத்தி னந்த வுரித்தார் வரையில்விண் பூவையாந்தம்
மங்கத்தி னந்த மிலளோ தவரு மவர்களிவாய்
நுங்கத்தி னந்தவஞ் செய்யார் கிடைத்திடி னும்மீதழே. (௨௫)

நம்ருக மானனை யார்தந்த காமவெந் கோயுளைத்தல்
கமருக மான தினிமட லேகதி காணயரு
ரமருக மான விரிக்கொரு நாளென் றமைத்துவைத்த
தமருக மானமர் கையார் மயிலைச் சயிலயின்னே. (௨௬)

மின்னக ரும்பணி புண்டயின் னேமலர் வேண்டுகியேற்
பொன்னக ரும்பணி தென்னூர் மயிலைப் புனிதர்வெற்பிற்
பன்னக ரும்பணி கேட்குந் தகைத்துப் படுத்தபினை

யன்னக ரும்பணி யொன்றுகண் டேனங் கணுசற்கவே (௨௭)

கற்பம ருங்கலை யென்றே குதலொழி காண்மயிலைச்
சற்பம ருங்கலை யாறுந் தரித்த சுடில் வெற்பா
பொற்பம ருங்கலை கொள்வானி ராமனைப் போதியென்ற
சொற்பம ருங்கலை சிதைமுன் னுற்று துயர்பெரிதே. (௨௮)

துயருந்தி யங்கயில் கடவமென் றங்கை துணைச்செவியோர்த்
துயருந்தி யங்கு மழுமாவிம் மாணக் கருங்கிலையா
லுயருந்தி யங்குசப் பன்மந்தி காலி னொழுகுமது
வையருந்தி யங்குண் மயங்கு மயிலை மழுவலனே. (௨௯)

வலவரு மைக்கு மருகர் மலைக்கு மயிலையர்ளார்
கலவரு மைக்கும ரற்கையர் நன்மலர் கொண்டிவிண்ணோர்
பலவரு மைக்குல வாகன னும்பணி பாசர்பெயர்
சொலவரு மைக்குழ விந்தினை கேள்வன் றுரைத்தனமே. (௩௦)

தனங்காத் திரமைய நுண்ணிடை சைவலந் சாரளந்
மனங்காத் திரமைய யரிக்கண் முகமம் புயமதிமோ
கனங்காத் திரமைய செய்யார் மயிலைக் கடவன்வெற்பிற்
புண்காத் திரமைய மமைந்தாங் கிருந்தவப் பூங்கொடிக்கே. ( )

பூங்காவி யம்புகள் வேள்விடெம் போதுயிர் போங்கரையிற்
றேங்காவி யம்பு கவிழ்ந்தாங் கெனவிவள் செய்தியையர்
பாங்காவி யம்புக வண்டே மனையிற் பழகுகின்னீர்
தாங்காவி யம்புகள் மாமயிலைப்பரன் சந்தித்திக்கே. (௩௧)

என்னதக னாகச் சமர்க்கெய்து மாரன் சரங்களைந்து
மென்னத்த னாகச் செழுந்திங் களுமெனை யென்செயுங்கா
என்னத்த னாக சயனத்த னேத்து மரன்மயிலை
மன்னத்த னாகத்து மாலையு மாலைக்குள் வந்திடினே. (கூக)

வந்தநஞ் சாரலின் மையுறு கண்டர் மயிலைகெற்பி
லிந்தநஞ் சாரலி லெண்ணில றோமுன் னிரந்தவர்கோ
லிந்தநஞ் சாரலின், மெய்த்தவஞ் செய்யினு மேவரிதா
துந்தநஞ் சார லிவர்க்கொரி தாகவென் னேற்றனரே. (கூச)

நோபாம னம்புடைல் சோரா விழிமதி நோவியற்றா
மாவாம னமபு வருத்தாது தென்றல் வரினுமெய்க்கு
வாகாம னமபுகுஞ் செய்குழ் மயிலையில் வள்ளல்வந்து
பீகாம னமபுதி நீத்தாங்கி யான்மயர் நீததின்னே. (கூடு)

பின்னலங் காரள கத்தழ கும்பிடை போனாதுலு
முன்னலங் கார முலைகளுந் திங்கண் முகமுங்கொண்டே
நென்னலங் காரணி னோளார் மயிலைக்க ணின்றவந்த
மின்னலங் கார யுருவின்று தோன்றம் யவளியெங்குமே.

எங்கும கத்தனி வந்தெந் னும்பெய றோதுராயீர்
குங்கும கந்த முலையீர் சொலிற்றறை வாங்கொலென்பாற
றங்கும கத்தவிந்த் தாள்வார் றமையன்றித் தககன்செய்த
பொங்கும கத்தகாத் தார்பொன மயிலைப் பொருப்பிடத்தே.

பெருந்தா ரணியெயில் காய்த்தோன் மயிலைப புனிதன்வெற்
முருந்தா ரணிநகை மொய்குமுற் பேதை முலைவிலக்கா [பின்
விருந்தா ரணிபுயல்மனை வ நீபுரக் கின்றகந்தப்
பெருந்தா ரணிமுழு துத்தரி னும்பெறும் பேறலவே. (கூடி)

பேரம ருந்துங்க ணம்புபட் டாகம் பிளபபட் டனோய்
 தீரம ருந்துங்கள் செவ்வா யமுதன்றித் தீங்கரும்பின்
 சாரம ருந்துங் களிமந்தி தாவந் தனிமயிலை
 யூரம ருந்துங்கர் வெற்பணங் கேபிறி தொன்றிலையே. (௧௯)

இலைய மலைக்கு மனமுற யோகத் திருக்கவல்ல
 மலைய மலைக்குறு மெய்த் தவன் போற்று மயிலைவள்ளல்
 கலைய மலைக்குங் கவினமுலை வேற்கட் கரும்புருவச
 சிலைய மலைக்கும னுளருண் டென்பவந் தீர்ப்பதற்கே. (௨௦)

தீக்குவித் தாரநெய் பெய்த விவட்குபுந் செய்தலென்று
 வாக்குவித் தாரமு ணாப்பார லாற்சக வண்பயினா
 யாக்குவித் தாரம் மயிலைவள் ளற்குரைத் தாகுலமாந்
 நீக்குவித் தாரவ ரோதாய றொன்றுகண் ணீர்பெய்யுமே. (௨௧)

பெய்யற் கெழுதரு கார்க்கந் தரத்தெம் பிரான்மயிலைத்
 தைய்யற் கெழுதரு நேரிடை யற்பந் தபோதனரு
 மையற் கெழுதரு ணத்தன பாரம் வரைச்சிகர
 மெய்யற் கெழுதரு லக்கிட்ட மாலம் பிருகண்களே. (௨௨)

திருமந் தரவரைக் கொங்கைநல் லாங்குயி லின்னிசைகேட்
 டெருமந் தரவயி னீர்ப்பதற்க்கங்க மொங்கையுள்ளந்
 தெருமந் தரவ மலைபுகுந் தாங்குத் திகைத்திமோ
 சருமந் தரவிண் மயிலையத் தாபுபத் தாமருளே. (௨௩)

அருமருந் தாருவ திற்பல னேதென் றதலைபத்தே
 வருமருந் தாருன் மணிகா யமுதுணிவ வள்ளல்வைகு
 தருமருந் தாரு நிகர்கா மயிலைத் தயருமுள்ளந்
 தெருமருந் தாருணி யம்பெற்ற தேமொழி சித்தமிசே. (௨௪)

சித்தரி லேகர் தினந்தாழ் மயிலையிற் சிற்பரபொன்
கைத்தரி லேகநற் பட்டுடை நீக்குங் கணிமையர்ச்சேர்
பித்தரி லேகணிக் கப்படும் யானும் பெறுகுவனே
பத்தரி லேக னிவனென்று நோக்குநின் பார்வையையே. (சௌ)

பாரத்த னத்தினங் சொல்லீச் சிவர்பல கால்வரனின்
சாரத்த னத் தினன் றோவழிந் தேனினு தண்டடத்தின்
நீரத்த னத்தினஞ் சேர்ந்துவந் தாடுந் திருமயிலை
பூரத்த னத்தினஞ் சண்டான் வகையிலுன் னுள்ளுறைப்பே. (1)

உள்ளக் கவலையி னுடிகின் றேன்மக னூர்க்குச்சென்ற
கள்ளக் கவலை யழிகில னீவிருங் கண்டிலிரோ
வெள்ளக் கவலைய மாந்தார் மயிலை விமலர்வெற்பில்
யள்ளக் கவலையின் மாந்தனா மாட்டு மறத்தியரோ. (சவ)

மறத்திருப் பாரல ருன்னெநின் மேல்வைத்த வாஞ்சையினைத்
தறத்திருப் பாமனங் கொள்ளா ரிரசஞ் சடரவன்றென்
புறத்திருப் பாமுன் வருவார் மயிலைப் புனிதன்வெற்பிற்
நிறத்திருப் பாவையொப் பாய்கிடை நீகொடு செல்பவர்க்கே

செல்லினஞ் சார வுயர்கா மயிலைச் சிவன்சயில
வில்லினஞ் சாரவி காரன் பொருப்பின் மெலிமருங்குல்
வல்லினஞ் சாரலஞ் சோலையிற் புள்ளொலி மல்குமுன்போ
லல்லினஞ் சார்தந் கேதுவைச் சென்றறி யத்தகுமே. (சக)

தகவிலை யம்புகுந் தாரெனி னும்பெருந் தன்மையுள்ளார்
நகவிலை யம்பு தொடவளைத் தார்கடை நாளிலிந்தச்
சகவிலை யம்புரி வூர்வளை முத்தந் தடவனசத்
தகவிலை யம்பு நிகர்க்கு மயிலை யமர்பதியே. (நடு)

பதியனந் தங்கள் பெறினு மயிலைப் பதியகலா
முதியனந் தங்கடந் தாடும் பரமன் முராரிதுனைக்
கதியனந் தங்கயன் காண்பரி யான்பொற் கழல்பணிகோர்
நிதியனந் தங்கம லம்பெற்று வாழ்வார் நிகரின்றியே. (௫௪)

நிகரதி கந்தனக் கில்லார் மயிலை நிருபர்குல
நிகரதி கந்தத் தொவிபோக்கி நீமணஞ் செய்கைநன்றூற்
புகூரதி கந்தக் குழற்பேரை யோடுமிப் பூம்பொழிற்கட்
சுகரதி கந்தர்ப்ப வேள்வியைச் செய்பத் துணிகின்றதே. (1)

துணிப்பா யலையக லாசையை யாக்கைபைத் தோலெலும்பின்
பிணிப்பா யலைபுகப் பிண்டமென் நெண்ணலை பேதமறக்
கணிப்பா யலைபக மேயெங்க னுய்வை கருதுகிலை
பணிப்பா யலைபக லான்றாழ் மயிலைப் பரமனையே. (௫௬)

பரசமை யத்தர் பணிதெய்வ மாயுநிற் பாய்பிரமன்
சிரசமை யத்த மயிலையி லீச சிலம்புதவு
மிரசமை யத்த ரத்தமை யோடுமவந் தித்தனுபுந்
குரசமை யத்தப யந்தமி யேற்குக் கொடுத்தருளே. (௫௭)

கொடுங்கால னுங்குன்றமோதினர்மாயங்கொண்டிண்ணோர்
கொடுங்கால னுங்கும்பி ரானார் மயிலையி னங்கைநிங்க
கொடுங்கால னுங்குமென் காதல்கண் டன்பி னனைந்ததன
கொடுங்கால் னுங்குல மும்வாழி யாயமு நீயுநன்கே. (௫௮)

நன்கொடிச் சிக்கை யருந்தரி சேப்க்குற் றாகவல்லி
மென்கொடிச் சிக்கை விடுக்கு மயிலை விமலர்வெற்பி
கொன்கொடிச் சிக்கை புரிந்தாய் தினையுண் டிலையுடுக்கும்
புன்கொடிச் சிக்கைய தின்பால் பவர்க்கிது பொற்பலவே. 1

பொற்புடல் கனைய வழல்பெயுந் திங்களைப் பார்த்தெனநகோர்
கற்புடல் கனையடங் காசுட வென்று கலமுழிக்குள்
முற்புடல் கனைய மொழியான் மயிலை மொழியனவே
வெற்புடல் கனையமர் பங்கார் மயிலையில் வந்தகர்தே. (௬௪)

தகர மருக்குழ லாண்மதன் போர்க்கன்றித் தாயர்வரை
பகர மருக்கு மயர்வெய்து மோபல கோபுரத்தின்
சிகர மருக்கன் பகர்தொட வோங்குந் திருமயிலை
நகர மருக்க மொசுக்குந் தனத்துமை நாயகனே. (௬௫)

நாயக மானக ரங்களுக் கம்புய நாயகிக்குத்
நாயக மானக மேமுதற் பல்வியந் ஶாரந்ததென்று
நாயக மான கனகா விரிந்தி சூழ்ததாமற்
நாயக மானக வில்லார் மயிலைத் தனிநகரே. (௬௬)

தனத்துக்க மைந்தகல் வெநீர்க் குளியுந் தலைவரெல்லக
யினத்துக்க மைந்தமை யுள்ளமு நீங்கல வெண்கணனைச்
சினத்துக்க மைந்தல செய்ரார் மயிலைச் சிலம்பிடத்தென்
மனத்துக்க மைந்தகின் னோடும் பிறந்து வளர்கின்றதே. (௬௭)

வளமலி னந்த வளமயி லைப்பரன் மார்க்கண்டனை
யுளமலி னந்தக னீர்ப்பவென் றோன்வெற்பி லும்பர்த்தா
வளமலி னந்த முறினும்பொய் யாழ்சென் வாய்மைநின்குந்
தளமலி னந்தவ னஞ்சாரி லுந்தவி ரேனினையே. (௬௮)

நினையா வருந்துய ரெய்தியெப் போதுங்க ணீரிற்கொய்கை
நனையா வருந்துயிற் நங்கைதன சோகமுன் னல்வர்த்தாற்
றனையா வருந்துதி செய்யநின் றோன்வயற் றண்கரும்பைச்
சினையா வருந்து மயிலைவெற் பாவின்று தீர்ந்ததுவே. (௬௯)

தீர்த்தன மாதங்க மாய்த்தோன் மயிலைச் சிலம்பிற்பொன்னை
வார்த்தன மாதங்க நந்தமங் கத்துற மார்பிலவ
ரீர்த்தன மாதங்க வெற்பு ருவு விருகையினன்
கார்த்தன மாதங்க மேதரு மாவின் றகற்றினமே. (சுந)

ஆகலாக வம்புரி முபபுரத் தோனா யடுவதுதன்
ளகலாக வம்புவிந் தோதி யுத்தசன் னாகமெலா
மிகலாக வம்புனைந் துட்கும் படி வென்ற வீரருக்குப்
புகலாக வம்புயச் செய்குழ் மயிலைப் புரமென்போ. (சுச)

என்பர வத்தணி பூண்டார் கவுரி யெழின்மயிலாய்
முன்பர வத்தர் மயிலைக்கு நான்செலு முன்வலவா
வன்பர வத்தன் முகிலேகு மேலந்த வஞ்சியுந்
மன்பர வத்தர்கொலென்றெண்ணிநெஞ்சநொந்தஞ்சறுமே சுடு

அஞ்சுகந் தங்குல மென்றெய்து நீவிரிங் காயலென்ற
னஞ்சுகந் தங்குழை தோய்விழி கண்டுழை நண்ணுறுமால்
விஞ்சுகந் தங்குல வங்கா மயிலை விமலர் வெற்பி
னெஞ்சுகந் தங்குறை நீர்புனங் காக்கின்ற நீதிநன்றே. (சுச)

நீதி னடந்தமை வற்றநற் ருபதர் நெஞ்சுறைவோ
னாதி னடந்தமி லான்மயி லைப்பர னன்றமன்றுட்
கோதி னடந்தக வாடினன் வெற்பினிற் கூர்விழிதோய்
காதி னடந்த கடுங்காம வெள்ளங் கடக்கரிதே. (சுச)

கடனஞ் சமுநந்த கண்டணங் காமனைக் காய்ந்தவனு
நடனஞ் சமுகந் தருக்குறச் செய்திடு நாடனும்போ
திடனஞ் சமுகந் தனிலொன்றை யீர்ந்திடு மேத்தலும்பார்ப்
புடனஞ் சமுகந் செய்குழ் மயிலை யுறையரனே. (சுச)

அரவா ரலங்க லணிந்தோன் மயிலை யமலனாதற்
பரவா ரலங்க ணுடையோன் லளாயிலுன் பக்கவிளி
விரவா ரலங்கவர் செல்கவெற் பாபகல் வெம்பலரா
சுரவா ரலங்கரித் தூக்கொள்வர் நீயக் குறியறிந்தே. (௬௬)

குறியம ருங்கர வல்குற் கருங்குழற் கொவ்வைச் செவ்வாய்ச்
செறியம ருங்கர வுங்கவர் கண்ணியைத் தென்மயிலை
மறியம ருங்கா வன் னால்வெற் பாவரை வாடுகீர்தூ
ரறியம ருங்கா வம்பல வார்ப்ப வறுகணிந்தே. (௬௭)

அறுவத னந்தடங் கையா றிரண்டுடை தையறக்கையன்
பறுவத னந்தனை பாகன் மயிலைப் பரமன்வெற்பிற்
சிறுவத னந்தரு வேன்சொல்க டுணிரந்தச் சென்மத்திலோ
வுறுவத னந்தர சன்மத்தி லோவன்ப ரோடினியே. (௬௮)

ஒடம் படவட ருங்கட லேவடி ஆற்றுவாற்
ரோடம் படவட நேர்வரி கூர்தடத் தூர்வளையே
நீடம் படவடம் பேய்நி லைப்பர னெய்தலின்வே
ணீடம் படவட தலைவந்து மன்பர் நினைந்திலோ. (௬௯)

இலவும ருங்கற் பகற்கரத்த கிள்ளையொத் தேன்கமுகும்
பலவும ருங்கற் பகநேர் மயிலைப் பரமன்வெற்பிற்
குலவும ருங்கற்ப மின்னேநின் போலென் குறைமறுந்துச்
சொலவும ருங்கற்ப ரேன்மட லூரத் துணிவனின்றே. (௭௦)

இன்றே னலம்புனத் தேந்திழை யைக்கண் டிடாமலயர்
கின்றே னலம்புரை கேட்டிலிர் போலுங் கிளத்துதிர்கா
மென்றே னலம்புகுஞ் சால்பாய் மயிலெமெய் யன்வரைமான்
கன்றே னலம்புகு குன்றே யவர்சென்ற காணெறியே. (௭௧)

காண்கண் டகமயிர் னோத்தீர்ப்ப வெம்பரல் கால்பொதுப .
வாண்கண்டகனனெனததோன்றருக்கன்மெய்வாட்டவெங்கண்
மாண்கண் டகனொரு வன்பிள் சுரஞ்சென்ற வாதையெவா
தாண்கண் டகநலி யார்மயி லைப்புனி தன்வரைக்கே. (௭௫)

கேதப் படுகை மதியழற் கன்றிக் கெடுமதனை [வாய்
போதப் படுகை பொறுத்துய்யு மோகொன்றைப் போதருள்
சீதப் படுகையிக் கோங்கு மயிலைநந் தேவமிட்கெள்
ரோதப் படுகை வலியமன் பர்க்கரு ளுத்தமனே. (௭௬)

உத்த மனத்தி னணிதிகழ் தாமரையோடைகளி
னித்த மனத்தின நீங்கா மயிலை நிமலன்றன்பால்
வைத்த மனத்தினன் மாதவ ருற்பவ மாற்றிவிதி
யத்த மனத்தி னழியாப் பதம்பெற் றமர்வரனறே. (௭௭)

அமரா வதியபி ராமமு நேரி லணிமயிலை
யமரா வதியரன் வெற்பிலிங் காறலைப் போருமறே
லமரா வதியல் பலவேயன் றேன்மண் ணவர்முதலா
வமரா வதியரி லென்னோ டெதிர்ப்பவ ராருளரே. (௭௮)

ஆர்க்கணி தானம் புலியோ டணியு மரன்மயிலை
பூர்க்கணி தானந் தனத்திடை கைத லொழிமனனே
பார்க்கணி தானம் பதியென் றடியும் பமயுமிவர்
கூர்க்கணி தான முரைப்பது போலிமை கூடுமன்றே. (௭௯)

கூடலை யாறு முடையாய் மயிலையிற் கோயில்கொண்டோய்
பீடலை யாறு படருஞ் சடில பெருமயலா
ணீடலை யாறுக மென்பா ளுணவையு நீத்தனீளுள்
ஊடலை யாறுக வொண்டொடியோடும்வந்தொன்றுகவே. (௮௦)

ஒன்றா திருக்கு மனத்தா ரிடைகடை யூழியினும்
பொன்றா திருக்கும ரன்றனைக் காயுமெப் போதுமியல்
குன்றா திருக்கு முடிமீ திருக்குங் கொழுந்தளிர்கும்
மென்றா திருக்கு மலர்க்கா மயிலையின் மெய்ப்பொருளே. (அக)

மெய்வாம னற்குன் றரிவைக்கு மாழி மிகவுமன்பு
செய்வாம னற்குங் கோடுத்தோன் மயிலையிற் றேமொழிநெய்
பெய்வாம னற்குன்ற வென்றதல் போலும் பெருமயலால்
நய்வாம னற்குன் புணர்ச்சியெய் தாதென்று நான்சொல்வதே

நானத் திலகத்தி நங்குடிப் பேதைபொர் நாபகன்பின்
கானத் திலகத்தி னீங்கிவந் தான்செலக் கண்டதுண்டோ
தானத் திலகத்தி வென்றார் மயிலைத் தடஞ்சிலம்பின்
மானத் திலகத்தியன்போன்முக்கோல்கொண்டமாதவரோ. (அக)

மாதிடத் தானந் தகன்வீழ மோதினன் மாமயிலை
மூதிடத் தானந்த நாதன் பொருப்பின் முதுமறையோய்
சோதிடத் தானந் தவிப்பாறச் சொல்லுக சுற்றமல
ரோதிடத் தானந்த மீனிபின் போயின னொன்றிடவே. (அக)

இடங்கிடை யாகுயந் தீட்டக் கிழிதனி லேந்திழையி
னுடங்கிடை யாகுவ தில்லையின் னூரி துதிபெரிதால்
வீடங்கிடை யாகு மிடற்றார் கிழுவென மெய்யர்க்கச்
சடங்கிடை யாகுதி பெய்யு மயிலைத் தலத்தன்பனே. (அக)

அன்புடைக் கும்ப முனிபுசை கொண்டவ ரன்பருற்ற
துன்புடைக் கும்பர னாதென் மயிலைந் தோகையினைத்
தன்புடைக் கும்ப முலைபொரச் சேர்த்துத் தனதுகைவேல்
வன்புடைக் கும்பிலை மாய்வித்த வேந்தை மதுப்புகன்றே. (அக)

மறுகுத லைக்கணி கம்பிரி யாது மனங்கிள்ளைதான்
 பெறுகுத லைக்கணி தம்பிற வாது பிறைமதியோ
 தெறுகுத லைக்கணி வாய்க்கால் பெருகுந் திருமயிலை
 யறுகுத லைக்கணி வார்க்கெளி யேன்குறையார்சொல்வரோ. (௮௭)

ஆரம் பரவும் புனைதென் மயிலையி லந்தாரபெந்
 நேரம் பரவு மனமே நெறிநட நித திலங்க
 மரம் பரவுந் திருக்கா விரிபடி தீருதியாங்
 காரம் பரவுப காரஞ்செ யென்பயங் காலனுக்கே. (௮௮)

காலா னலங்கலை மாமதி பெய்யமெய் கன்றிமதன்
 கோலா னலங்கலை யுந்தமி யேற்கணை கூற்றுவுனகாண்
 சூலா னலங்கலை நீர்மலர் மேய்வயல் குழ்மயிலை
 மேலா னலங்கலை மின்னே கொணர்தி வினாச்செழுந்தே. (௮௯)

எழுமா தவனிக ராழிபை நாளு மிரந்தபாத்
 தொழுமா தவனிடை வைத்தோன் மயிலையிற் றுன்னிநெரி
 கெழுமா தவனிலை நின்றபுகு மன்றல் கிளர்கமலச்
 செழுமா தவனி கலைமாது மூவருந் தேவியரோ. (௯௦)

தேவருந் தானவ ரும்பணி தெய்வஞ் சிறையனிமென்
 பூவருந் தானவ நாதம் பயில்பொழில் புக்குவெயிற்
 சேவருந் தானவ சங்கொண் றெங்கு மெழின்மயிலைக்
 கோவருந் தானவ னுப்பினைப் போர்மனக் கோயிலிலே. (௯௧)

கோலத் துருவங் கொடுமா லகழ்ந்துங் சூறிப்பரிதாய
 ஞாலத் துருவங் திரியார் மயிலை நகரணங்கே
 சிலத் துருவன் றிசைத்துமங் கானெந் தேர்நூவிண்மின்
 போலத் துருவம் பிரிந்தார்சொ லெனறுபுலம்பலென்னே. (௯௨)

என்றாக மாலை பெழுப்பத் தழற்கிடு மிந்தனம்போன்
முன்கை மாலை வருங்காண்பின் னாக முளைமதிக்கென்
பொன்றாக மாலைக் கிடுகரும் பாமிதைப் போய்வண்டுகள்
பன்றாக மாலை யணிபயி லைப்பரன் பாற்சொல்லுமே. (௧௩)

சொல்லவமானண்பர்சொன்றானவங்குத்தோன்றுமஞ்சைப்
பல்லவ மான்கை வந்திகண் டஞ்சிப் பகரிவெனக்
கொல்லவ மான பிண்பேறு முண்டுசெ லோட்டுகதேர்
வல்லவ மானமர் கையா றுறையு மயிலையிலே. (௧௪)

பிராயமாய் உருத்தீர் தமைக்கு வடிவளித்தோ
பிராயமாய் மாபாற் பேந்து மயிலயெம்மான்முன்வண்டே
பெயிர்ப்பாய மய வறுப்பெங்ஈம் வேளம் புருவிச்சென்ற
மெயிர்ப்பாய மாயவும்போதுமென்றோதென்விதனத்தையே கூடு.

தனதடங் காட்டி யெனக்கடங் காமய றந்தென்முன்னே
மனதடங் காட்டியைப் போனின்ற வாறு மருங்கினிபத்
தினதடங் காட்டிசை தானார் மயிலை யெழில்வணாமே
வினதடங்காட்டில்விழிபுதைத்தோசொலுமென்கைகொண்டே

மென்பந் தனைய முலைக்கு னோபர்சொல் வியந்துறைவோ
ரின்பந் தனையன் மழலைச்சொ லென்றெண்ணி யெய்துவரோ
முன்பந் தனைய முனிந்தோன் மயிலையின் மூட்டுவித்த
வன்பந் தனையல தன்பரை கோவ வழக்கிலையே. (௧௫)

இல்லத் தமருக வென்றெம ரெம்மையு மேனலையு
மெல்லத் தமருக மைப்பா ரிடுக்கண் விளைந்ததன்பா
நெல்லத் தமருக வில்லா மயிலைநித் தன்பலிக்குச்
செல்லத் தமருக மார்த்தோன் வரையிற் தினமுடனே. (௧௬)

௧௮

திருமயிலைத் திரிபந்தாதி.

உடலுளி யங்குயிர் போலுமன் பாவிய ளோடுமணந்
திடலுளி யங்குலி சன்றூழ் மயிலையி லீசர்வெற்பின்
மடலுளி யங்குசப் பல்லுகிர் வேங்கை வருவதுகண்
ட்டலுளி யங்குமி றுங்காட் டிரவர லஞ்சுதுமே. (௧௩)

மேக முகந்தண்ட வோங்கிமென்பாளை விரித்தழகார்
மாக முகந்தண் டலைகூழ் மயிலைவன் ளற்பணிபோர்
நாக முகந்தண்ட கோளமெட் டும்புகழ் கண்ணி யெண்ணில்
போக முகந்தண்டர் கோனென வாழ்வரிப் பூதலத்தே. (௧௦௯)

திருமயிலைத்திரிபந்தாதி முற்றிற்று.

தீ ந சீ சி ற் ற ம் ப ல ம்.

V. B. SUBRAHMANYASWAMI

TAMIL-PANDIT.

